

Juletre i glass (KSM- elev)

epost: linda-hoy@hotmail.com
mobil: 99234828

Juletretenning

sunget alle versene i "Så går vi rundt" og "På låven sitter nissen".

Lysene har blitt tent i Skåtøyroa til stor glede for alle. Kongen kom ikke, men det gjorde over 50 andre. Folk koste seg med pølser på bålpanna etter at man hadde gått rundt juletreet og

Denne kvelden satt ikke nissen på låven, for han var til stede og delte ut flotte pakker vi hadde fått av Sparebanken Sør.

Det var konkurranse om hvem som kunne gjette hvem nissen var. Jeg forstår at det er lenge siden jeg hadde små barn! Jeg ødela nok flere barns tro på nissen denne kvelden da det viste seg at han er Andre Holter. Andre gjorde en kjempefin jobb som nisse!

Jeg prøvde meg også på å steke lapper på bålpanna, men det ble skikkelig fiasko. Svidde plukkklapper ble ingen gastronomisk opplevelse.

Vi hadde en fin kveld, tross regnværet, og kanskje dette viser seg å bli en lang tradisjon.

Ruben savnet imidlertid en stjerne på toppen, men lovet at den skulle han fikse neste år. Sikkert er det i alle fall at "treet" gleder alle som kommer med ferja og lyser opp i disse mørke kveldene.

Nina Haugland

Skåtøy – sangpoetenes møtested

Vi takker for året som er gått, og ønsker gamle og nye medlemmer velkommen til et aktivt nytt år i 2015.

Charlotte Audestad trio er først ut, og spiller på Skåtøy kafé & galleri lørdag 7. februar kl. 19.00 - www.charlotteaudestad.com

Charlotte (30) er en norsk artist og låtskriver fra musikkøya Hitra i Sør-Trøndelag, bosatt i Trondheim, hvor hun både lever og ånder for musikken!

Charlotte beskrives som et verbalt unikum, og har en kvinnestemmes skråblikk på hverdagen og dens utfordringer, med et enormt teksttalent og munnrapp humor.

I mars 2013 gav hun ut sitt debutalbum "På feil si' av vei'n" til strålende kritikker. Nå er hun igjen

aktuell med ny musikk. Først ute er singelen "Vilt forelska", som er spilt inn i Øra Studio, Trondheim og Parr Street Studios, Liverpool. Musikere som medvirker er: Jostein Ansnes, Richard Turvey, Kathrine Rømmen, Gjermund Silset og Helge Norbakken.

Den 7. november kom hennes andre album "Livet e fort kort te å bare ha det greit" ut på Øra Fonogram.

Vi gleder oss vilt!!

Reserver plass nå!

sangpoetene@gmail.com

eller SMS/tlf. 95249200

Billettpris kr. 300,-.

Medl. av Sangpoetene kr. 200,-.

Årsmøte avholdes lørdag 21. mars kl. 18.00 på Skåtøy kafé & galleri

Mer informasjon kommer.

Kontingent

Kontingent for 2015 er sendt ut på e-post. Vi oppfordrer alle som ser verdien av et helårlig kulturtilbud på Skåtøy til å støtte Sangpoetene og betale kontingenten innen fristen

Medlemskap

Ønsker du å bli medlem, send en e-post til sangpoetene@gmail.com

Jens Harald

Det skjer på Skåtøy

Skåtøy kafe & galleri

Kafeen er vinterstengt

**NB! Ting kan skje
følg med på kafeens hjemmesider !**

Krokvelder 2014 på Lokalet -- "Vårt eget hus".

Sørveggen råtner og må skiftes, dette koster ca. 100 000, et stort løft for "alle oss huseiere".

Hyggelig dugnads variant er å spise og drikke oss til en ny vegg.

Lø 10 Jan kl 17 - Middelhavsretter Tapas/ småretter (Gerd/ Isa/ Ask/ Lasse/ Eirik)

Sø 18 Jan kl 17 - Fårikål (Landskapsvernkomiteen)

Lø 24 Jan kl 17 - Dagens fangst til vanns eller lands (Tom Edvart/ Tor) + **Tema: Allsangaften**

Lø 31 Jan kl 17 - Tai Buffet (Jan Cranner ++)

Lø 14 Feb kl 17 - Vi får se etterhvert

Eget skriv om dette sendes ut i nærmeste framtid.

Still opp, kos deg og spis og drikk til en kvadratmeter vegg du også. Påmelding til Gerd Slåen 99261667.

Velkommen til alle for et besøk på Lokalet/ styret!

Skåtøy Kirke **Ons 24.12. kl. 14.00.**

Julaftengudstjeneste v/ H Monsen

Offer til Kirkens nødhjelp

Ons 31.12. kl.16.00. Fakkelvandring til Darefjell.

Salg av fakkler overskudd går til Clinica Noruega.

Velkommen i kirken

Huskstua starter på et nyttår.

Man 26. jan kl 1800 er det årsfest på lokalet.

Alle er hjertlig velkommen

Huskstua.

Ryggsekkane

Her drives det med omfattende planlegging.

Intil videre tas "Årsmøte" og turer på sparket.

Tor olsen.

Sø 28. Des kl 17 - 19 Juletefest på flerbrukshuset.

BUK, Nissen med flere

Søn 4.Jan blir det juletrebrenning på jordet ved jordet på Hauen når det mørkner. Bli ferdig med jula på Nederlandsk vis ta med juletreet og kom på dette uhyøytidlige arrangementet.

Lese tidligere Flaskeposter?

Skole ?

Vi takker for året 2014 og ønsker publikum velkommen til ny festival 16.-18. juli 2015.

Programmet er ikke klart ennå, men styret er godt i gang med arbeidet. Noen kontrakter er allerede signert, og vi er i forhandlinger med flere artister.

Sett av datoene nå og følg med på –

www.skatoey-visefestival.org

Tradisjonen tro, blir det kirkekonsernt **to 16. juli kl. 19.**

Denne gangen byr vi på **Lill Lindfors** og **Ketil Bjørnstad** med «Coastlines».

Billettene er lagt ut for salg, og kan kjøpes hos Billett-service og Narvesen for kr. 300,- + avg.

Tips! - Julegaven til den som har alt!

God Jul og Godt Nytt år ønskes fra Skåtøy Vise- og Poesifestival

Juletreffest Søndag 28. Desember (17-19).

I gamle dager, det vil si for noen tiår siden, var den tradisjonelle juletreffesten slutten på julefeiringen. På Skåtøy tar vi festen i romjulen i år.

Det skjer på Flerbrukshuset søndag mellom jul og nyttår. Det blir tradisjonelle runder rundt «du grønne, glitrende», i en eller flere ringer avhengig av oppmøtet. Juletreet, iført glitter og alskens pynt, kommer direkte fra Skåtøy kirke. Pent brukt med andre ord; et strålende eksempel på bærekraftig, lokal gjenbruk som vi slutter opp om her på øya.

Naturligvis kommer han i år også, selveste Julenissen personlig, får vi tro. Med fyldig hvitt skjegg, lett rødlig potetnese og buldrende røst. Litt stram i maska, kanskje, det har sin grunn, det er den samme maska som i fjor, den var for liten da også. Nå er den enda mer bulkete, strikken bak er for stram og burde byttes ut, vi får se til neste år.

Han bryr seg ikke om festen foregår midt i romjula eller 13. dag jul, julenissen. Fest er fest.

Der forventningsfulle barn er samlet, der kommer også julenissen. Med sekken full av godteposer. Slik at alle de arme små er tilstrekkelig speedet på sukker når kvelden nærmer seg slutten og loddene er solgt, gevinstene vunnet og sangene sunget. Med andre ord; same procedure as last year, store og små, tanter, onkler og besteforeldre gleder seg, vi vi klapper i hendene, svinger oss i dansen og buuuker og neeeier.

Ottar for BUUUUK

Nytt fra styret.

Skåtøy skoles 150 års jubileum

Takk til;

- KSM-elever som kastet glans over arrangementet og sang for oss,
- Skåtøy Kafe for kaffe og lokaler,
- Lokale kakebakere for boller og bløtkake,
- Historielag for flott skilt
- og kommunen for blomster og gave til jubileet.

Initiativtager til markeringen var Arnfinn Jensen som ble godt ledet og gjennomført med gode hjelpere fra Skåtøy Vels styre.

Brev til kommunen, ?

- På sist medlemsmøte ble det besluttet at styret skulle sende et åpent brev om bopliksaken til formannskapet.

Det ble gjort og vi kunne lese i KV at et flertall i formannskapet og kommunestyret ønsket og opprett-

holde boplikten og at vårt brev ble lagt ved saken kommunen sendte til sentrale myndigheter.

Medlemskontingent 2014.

- Når flyselskapet har brukt opp alle gode unnskyldninger om forsinkelser, skylder de på operasjonelle årsaker. Så gjør også vi når giroene nå sendes ut alt for sent. Fint om dere betaler kontingenten raskt. Vi har et tungvint system for medlemslister og vi mister også trolig noen medlemmer av den grunn.

NB Husk navn på medlem(er)

på giroen eller i nettbanken når du betaler.

Er du medlem?

- Alle som bor fast, har røtter her, er her mye, ønsker å støtte Skåtøy bør bli medlemmer i Skåtøy Vel?

Vi kommer tilbake med en verve-kampanje utpå nyåret.

Råteskade i ventebua.

- Overslag gjort av Tore A. viser at det vil koste rundt 20.000 kr. å reparere skadene. Samferdsels-

komiteen har fått klarsignal av leder/ styret til å få satt igang reparasjoner. Mer info på neste medlemsmøte.

Juletre på Skåtøyroa

- Takk til Nina for hennes initiativ som vellet støtter.

God Jul og Godt Nytt År

Ønsker dere alle av styret og samtidig takker vi for innsatsen i året som gikk.

Tor Dønvik

Elevene lager glasskunst hos Gerd på Dønsvika.

Dagene startet med en kort koggstur fra Åsvika. Ser en nøye etter er det mye å se, å undre seg over og å lære, på et kvarters båttur en vintermorgen på blank sjø. Vi fikk med oss soloppgangen og kunne observere både måne og sol samtidig, kanskje det da blir lettere å forstå at det er når sola skinner på månen vi kan se den, og at det er månens gang rundt jorda som gjør at månen ikke alltid synes rund.

En av oppgavene var å se og kjenne igjen sjøfuglene våre. Vi så Svane, Stokkand, Hegre, Kvinand, Skarv, Alkeknott og Måke. Vi kjørte på utsiden av Ærøy og noen av ungene gjettet at navnet Ærøy kom fra ærfugl som har reir på denne øya. Andre i flokken konkluderte da raskt med at på Bærø, der måtte det være mye bær.

Sola er lav om vinteren og da kjørte koggen om kapp med sin egen skygge når vi manøvrerte nær

noen bratte fjellknauser, og vi kunne vinke til våre egne skygger. Der det var grunt hang ungene over rekka og kikket ned i vannet, etter båer og liv på bunnen. Akkurat da så jeg for første gang i mitt liv en hauk som lynraskt stupte ned på sjøen i et mislykket forsøk på å fange en and, for anda dukket like lynraskt.

Altså selv en gammel gubbe opplever nye ting på et kvarters båttur i svært kjente farvann.

Vi passerte Jentebåen som nå er utstyrt med et nymotens lys, noen mente at solcellene var en parabolantenne, det er sannelig på tide at hummer og krabber rundt Jentebåen nå får se på Canal Digital.

Så kom vi fram. Ivrig produktive elever (42 i alt, med 7-8 av gangen) laget over 120 kunstverk. Kreativitet, fantasi, iver, arbeidsglede og en imponerende ro!!! preget et

par timers god arbeidsøkt (Montessori funker!). Forøvrig lar jeg bildene tale for seg. For å unngå å avsløre mulige jule-presanger er kunstverkene anonymisert.

Noen var litt raskere en andre, da var det greit med et lite avbrekk for å kose med bikkja.

Å se på og å ta på, en ekte tann fra en spekkhogger ble det også tid til. Ekte hval-øye, ekte hval-øre og ekte barder (for de stakkars hvalene som ikke har tenner) ble nøye studert, og detaljer om hvalfangst som er forbudt, om hvordan skjære ut øye, øre, tann osv. ble diskutert.

Alt er helt ekte altså !!

På returen til Åsvika fikk alle prøve seg på å styre koggen i tur og orden.

Sjøfugler ble nok en gang observert, det viste seg at det var vanskelig å huske navna på fuglene, på "Hege" Hegre, på "Alkeknotten" som egentlig heter Alkekonge, på Skarven som er helt sort, men har en hvit flekk på maven det første leveåret.

Når Kvinandflokken lettet fra sjøen ble motoren stoppet, slik at kvinelyden fra vingslagene til endene kunne høres, osv.

Alkeknott (når den kom hit ble det isvinter, sa gammelt folk før)

Noen båtturer til, så lærer nok denne ungflokken sjøfuglene våre å kjenne.

Det er ikke alltid så mye som skal til for å gi barn gode opplevelser.

Jeg håper foreldrene fikk hjem fornøyde unger, fulle av bikkjehår, men som forhåpentligvis også hadde lært litt av en halv time på sjøen og to timer med glasskunst.

I alle fall ble de og vi en opplevelse rikere.

Dette er kanskje et eksempel på det lille ekstra elever på Skjærgårdskolen kan få med seg, som skal bidra til at skolen forblir attraktiv og gir god og bred læring.

Slikt er det også en stor glede og moro å få være med på, og jeg oppfordrer Skåtøyfolk og andre til å engasjere seg for skolen, med tiltak som fremmer kystkultur, trivsel og glede i øydistriktet.

Tor Dønvik

Ny-poppa popkorn ved Kvernbecken.

En gjeng ivrige turgåere på Skåtøy har på dugnad satt opp en gapahuk i skauen ved Kvernbecken. Hverken Skåtøy Vel eller andre organisasjoner står bak og det er ikke brukt en krone på å

gjennomføre prosjektet. Det hele startet med at det ble gitt bort noen gamle lysstolper fra E-verket og så tok det ene det andre og vips, så kan alle som går tur på Skåtøy nå benytte seg av en flott gapahuk.

Prefabrikkert reisverk ble preget av snekkerkyndige med sans for grove dimensjoner.

KSM elvene har en ukedag med aktiviteter utfor skolen. Etter en kald kognetur måtte elevene få varmen i seg og matpakka skulle derfor forføres rundt bålet i den nye

gapahuken. Siden det var fredag rett før jul bød vi på litt ekstra snacks til ungene.

Ungene brukte lang tid på å gjette hva slags snacks vi skulle lage på bålet med denne innretningen.

I den velutstyrte gapahuken er det en bålpanne med et popkornsett.

Nå fortiden lages visst popkorn som oftest med en ferdigpose i mikro-bølgeovnen, men nå skulle vi som de første, ta skogsvarianten i bruk. Etter litt prøving og feiling med temperaturreguleringen bestående av, ved, flammer, glør og en kjettingstump til å heise gryta opp og ned, ble resultatet riktig bra og popkornet gikk ned på høykant.

En velfortjent takk til den Skåtøy-gjengen som har gjort kombinasjonen av popkorn og skogstur mulig for oss.

Den perforerte gryta gjorde at selve poppeprosessen kunne observeres av ungene som satt tett rundt bålpanna for å varme seg.

Det viste seg at hullene var av samme størrelse som maiskornene. Hele maiskorn kilte seg fast i disse hullene, og når de poppet, spratt noen innover og andre utover.

Ungene ble derfor, til stor glede, bombardert av utskutte popkorn. HMS problematikken rundt dette blir nok vanskelig å løse da hverken privatskoleloven

eller EØS regelverket har definert klare krav til innretninger for å lage popkorn for skolebarn over åpen ild. Popkorn-vernebriller bør vurderes.

Mange forbinder Skåtøy kun med sol og sjø, men ved gapahuken er det skogen som råder. Det var gøy å se hvordan ungflokken, etter at popkorna var fortært, fant glede med lek og utforskning av to store rotvelta graner som ligger i krysslags rett bak gapahuken.

Tor Dønvik

Bursdagsfeiring

40 glade barn kom til gamle-skolen (nå Skåtøy Kafe og Galleri) som hadde 150 års bursdag. At vi har elever i skjærgården er utrolig viktig, uten skoleunger på øya hadde trolig bursdagen blitt en stusselig seanse.

Det var regn og sur vind, men ungene strålte for de ca. 20 oppmøtte voksne denne regntunge desember fredagen midt i arbeidstida. Barna startet med et rungende hipp hurra for jubelanten, det var så gøy at en fremmelig elev foreslo at det måtte ropes hurra 150 ganger, men vi nøyde oss med ca. tre ganger tre. Så sang barna, det var taler og der ungene var flinke og rolige før de endelig fikk sine velfortjente diplomer og ble servert boller og solbærtoddy. Bakervarene (var på samme måte som skolen) lokalt frembrakt uavhengig av sentrale ressurser.

Sverre Okkenhaug fra Kragerø og Skåtøy Historielag donerte et flott

historisk skilt på veggen av den gamle skolebygningen, slike skilt finnes på gamle historiske bygg over hele verden.

Historien fortsetter.

Med på avdukingen av skiltet var Senna van Voornveld, hun symboliserer starten på et nytt og spennende kapittel i Skåtøys lange skolehistorie. Den første privatskolen i kommunen startet her ute i 2013, med Senna i første klasse.

Den offentlige skolen på Skåtøy har vært truet av nedleggelse gjentatte ganger de siste 50 årene.

Tiden fra 2005 til Montessori-skolen kom på plass var preget av økende forgubbing i lokalbefolkningen, dårlige elevprognoser og trussel om skolenedleggelse.

Vi er fornøyd med at etter 1,5 års drift av KSM er vårt lokale verdensbilde forbedret, skolen fungerer, er attraktiv, og unge mennesker flytter til øya.

Om vi feirer 200 års jubileum for skole på Skåtøy i 2064 er nå først og fremst opp til skolen selv og den

støtte og oppslutning skolen får fra folk som bor i øydistriktet og i resten av kommunen. Utgangspunktet er det beste, nå har øyværingene styring på egen skute.

Det er så uendelig mye og mer givende og morsomt å kunne bruke energi, krefter og kreativitet på å **jobbe for noe** de neste 50 årene enn de foregående 50 års kamp mot sentraliseringskampanjene som i tur og orden ble iverksatt av sentrale og lokale myndigheter.

Politiske paradokser?

Heldigvis får privatskolen på Skåtøy bred politisk støtte på tvers av partigrenser og trolig også av et flertall i kommunestyret, selv om flertallet i kommunestyret vedtok skolenedleggelse!

Privatisering ivaretar her trolig lokaldemokratiets interesser bedre enn det offentlige, for foreldre som bor her eller andre steder, som nå får mulighet til å ha den lokale skolen de ønsker seg og mener de har krav på.

Litt mer om Christian Gierløff

I novemberutgaven skriver Arnfinn Jensen at Gierløff var en kjempe "i norsk samfunns og kulturliv i første halvdel av 1900tallet".

Ett av samfunnsområdene Gierløff gjorde seg bemerket på var boligsak, eller i det som også kalles boligreformbevegelsen. Han var med på å stifte Foreningen for Boligreform (nå: Bolig- og byplanforeningen) i 1913. Under første verdenskrig gjorde mangel på offentlig engasjement og lav produksjon bolignøden prekær, og Boligreformforeningens hovedkrav var at boligsak måtte bli et politisk tema. Gierløff var i mange år foreningens generalsekretær og redaktør, og en av boligsakens mest markante talsmenn. Han skrev blant annet boka: Landjordens plimsollere (1932) som ga en oversikt over datidas mange understandardboliger.

Utover i mellomkrigstida fikk boligpolitikken større oppmerksomhet. I noen byer ble det bygget boliger i kommunal regi - også hagebyer, idéen om en statlig husbank ble plantet (den ble opprettet i 1946) og boligsamvirket så dagens lys.

Den store internasjonale agitatorene for boligsak på denne tida var engelskmannen Ebenezer Howard. Han var – som Gierløff – ikke boligfagmann, men referent i Parlamentet og debattant. Han utga i 1903 den mest betydningsfulle boka om samfunnsplanlegging til nå: Garden Cities of To-Morrow, og satte i gang bygging av flere hagebyer i England. Hans innsats ga inspirasjon til boligaktivister flere steder i verden - også i Norge. Howard og Gierløff ble samarbeidspartnere og gode venner; Howard kom flere ganger på Norgesbesøk og han var også på Skåtøy.

I 1930 var det stor uro på NTH (nå: NTNU), og bakgrunnen var at professoratet i Formlære var ledig

og skulle utlyses. Studentene mente at faget burde omdefineres, bli mer tidsmessig og kalles Boliglære.

De startet den første streiken i høgskolens historie og ville at Christian Gierløff skulle tilbyes professoratet, ettersom han etter deres mening var den mest kvalifiserte. Dessverre fikk de ikke gjennomslag og lederen for streiken - arkitektstudent Tønnes Søyland - ble relegert. Det vil si at han ble bortvist fra studiene i ett semester som takk for innsatsen.

Gierløff hadde i noen år jobb som Høgskolesekretær, og foreleste også i faget Byplanlegging mens han var i Trondheim.

Sven Erik Svendsen (Hyttebeboer på Bråtøhøgda)

Strålende "snekker Andersen" på KSM sin juleforestilling.

Foreldre og søsken fylte opp flerbrukshuset, ungene hadde vært flinke og ikke røpet for mye av hemmelighetene på forhånd.

Med publikum i salen var spenningen bak sceneteppet til å ta og føle på. Teppet lea på seg, og fram kom en arm, et bein eller et ansikt på en utålmodig liten skuespiller som spent ventet på at de siste av publikum skulle finne sin plass.

Så braket det løs med Prøysens kjente og kjære julefortelling, med han selv som innleder. Regien var profesjonell, med spennende variasjoner over temaet og med enkle, men gode og virkningsfulle sceneeffekter. Alle ungene bidro, var veldig flinke og ikke minst strålte av spilleglede. Lærerne har lyktes godt med å få alle ungene entusiastiske og deltagende. Sånn skal det være på en Montessoriskole, hver enkelt elev skal synes. Selv om innholdet i forestillingen er godt kjent ble det ingen dødpunkter, tvert imot var det variasjoner og overraskelser.

Overgangen fra snekker Andersen stampende i snø til en ballett var et av høydepunktene. Ved dette vakre grasiøse danseinnslaget, med avanserte trinn og balanser ga publikum spontan applaus, og det var tårer i øyekroken og klump i halsen på noen og en hver. Kort og godt imponerende!

Og at Prøysen, danset ballett, var nytt for det fleste.

I neste øyeblikk runget latteren blant publikum da snekker Andersens produserte julegaver så flisa føyk etter lyd fra alskens nymotens elektroverktøy.

Her var det kjent, kjært, overraskelser, vakkert og moro i skjønn forening. Det er synd at ikke flere fikk anledning til å se forestillingen, begrenset plass og tid forhindret dessverre det.

Stolte foreldre og enda stoltere unger avsluttet det hele med

julekos, kaker, kaffe og utlodning på skolen.

Neste gang KSM, ja da bruker dere kirken til forestillingen og fyller den helt, det har dere fortjent.

(Et video opptak vil bli distribuert til foreldrene slik at beste-mødre og fedre, onkler og tanter, venner og kjente får se og høre alle de flotte elevene vi nå har på KSM)

Tor Dønvik

Månedenes båt

Jeg har lenge fundert på om jeg har noe å bidra med når det gjelder denne type historier. Det har jeg nok, men de fleste er dessverre for «dumme» til å gjenfortelles og ikke minst huskes. Men hjernen er en merkelig greie som plutselig kan hente fram godt skjulte ting fra glemselens dyp.

På vei til Tom Edvardt på Stuss-holmen, oppdaget jeg nemlig at en fæl båt på østsida av holmen endelig var merket med en stake. Jeg kom da til å huske på en episode jeg tror handler om denne båten – og da uten stake.

For tredve – førti år siden var vi en gjeng som fant ut at en tur til Valle var aktuelt. Der var det nemlig ikke bare en, men to butikker som solgte ting vi trengte. Den gang var det vanlig at mange møttes på holmer og skjær for å drive sånne ungdommelige aktiviteter som ungdom alltid har drevet med.

De fleste hadde egen båt og ved felles utflukter så kunne slepet av båter bli langt – svært langt.

Denne gangen var det Affen (Gautfald) som fikk de fleste om bord og med en passe haug med båter på slep. Jeg mener å huske at han den gang eide en slags jerndorry, men uansett båttype så stakk den dypere enn de fleste andre båter. Farta var nok som den pleide dvs et sted mellom 0,5 og 2 knop. Nydelig vær var det attpåtil og med en trivelig gjeng om bord så var ikke fokuset alltid rettet forover.

Plutselig reiste baugen seg noe og båten stoppet opp – vi hadde gått på en båt. Men innen vi rakk å foreta oss noe, så kom første båt på slepet inn i «rævvva» og ga dorryen et lite puff forover. Noen få sekunder etter kom neste båt og ga et nytt lite dytt. Sånn fortsatte de «omvendte dominobrikkene» og dermed var vi over båten og i klart farvann. Alle båtene på slep stakk betydelig grunnere og gikk derfor smertefritt over båten. Ferden fortsatte uten at stemningen om bord hadde fått seg en knekk.

Hansemann

I Flaskeposten i mai 2011 kan vi også lese om denne båten.

Det ble diskutert og ble iverksatt merking av flere båter i skjærgården for noen år siden og denne båten var en av kandidatene. Eierne av en av byens båtverksteder protesterte da heftig, han fortalte at dette var en av skjærgårdens mest lønnsomme båter. Med en omsetning på kr 85000 bare på denne båten hittil det året var det galskap og merke denne.

En utmerket umerket inntektskilde er nå tapt for alltid